

РЕШЕНИЕ

№ 1157

гр. Плевен, 03.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на десети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Св. Найденова

при участието на секретаря ЦЕЦКА С. ШУТЕВА
като разгледа докладваното от Вера Св. Найденова Гражданско дело №
20234430100666 по описа за 2023 година

Пред РС Плевен е постъпила искова молба от В. С. С., ЕГН *****, от ***, и К. С. С., ЕГН *****, от ***, чрез адв.И. М. от ПАК, против С. Ц. Ц., ЕГН *****, от ***. В молбата се твърди, че към настоящия момент страните са съобственици на ПИ с идентификатор 56722.661.184., целият с площ от 332 кв.м. Твърди се, че ответницата е собственик на 1/2 ид.ч. от ПИ, на ап.№2, таван №2, гараж №3 с идентификатор 56722.661.184.1.3., както и на 1/4 ид.ч. от сграда с идентификатор 56722.661.184.2. със ЗП от 19 кв.м., на един етаж. Посочва се, че първата ищца е собственик на 1/4 ид.ч. от ПИ, на ап.№1, гараж №1 с идентификатор 56722.661.184.1.1. и гараж №2 с идентификатор 56722.661.184.1.2., а вторият ищец е собственик на 1/4 ид.ч. от ПИ, на ап.№6, ет.3, таван №1 и таван №3, както и на 3/4 ид.ч. от сграда с идентификатор 56722.661.184.2. със ЗП от 19 кв.м., на един етаж. Твърди се, че през 2020 г. ответницата извършила строеж на постройка на допълващо застрояване, представляваща удължаване на гараж №3 по цялата южна част на двора, покрита частично с бетонна плоча и частично с ламарина, дърво и метални плоскости, изградени четири бетонни колони и плътна преграда към вътрешността на двора. Посочва се, че през същата година Община Плевен

била сигнализирана за тези действия и след проверка била издадена заповед за премахване на постройката. Твърди се, че ответницата започнала поетапно премахване на постройката, но през 2022 г. я изградила отново, като лишила ищите от ползването на около 70 кв.м. от дворното място, тъй като на преградата имало метална врата с ключ, който се държал само от ответницата. Посочва се още, че бетонната плоча на тази постройка е захваната в основната сграда на първия етаж, собственост на ищцата С., като на плочата са струпани строителни отпадъци и материали, в следствие на което при дъжд и сняг се събира вода към стената, същата остава мокра и се появява мухъл и подпухвания на мазилката от вътрешната и външната страна на стената. Твърди се, че складираните отпадъци отделят остра и неприятна миризма, събират се гризачи и котки и на практика ищцата С. не може да си отвори прозореца. Посочва се, че стената на тази постройка, явяваща се и ограда, започва от ъгъла на гараж №2 и продължава по протежение на целия двор, и реално пречи на двамата ищци както да ползват пълноценно целия двор, така и да се ползва гараж №2 по предназначение. Освен това се посочва, че в подстълбищното пространство през 2022 г. ответницата е изградила и килер с размери около 10 кв.м., ключ за който има само тя. Ищите твърдят, че с изграждането на незаконната постройка в южната част от двора ответницата е лишила ищите от възможността да ползват имота в пълната му цялост; изградената бетонна плоча под прозореца на ищцата С. също я поставя в невъзможност да ползва пълноценно имота си; изграждането на незаконната плътна ограда в южната част на дворното място не само поставя в невъзможност ищите да ползват пълноценно имот, тъй като има поставена врата с ключ, до който те нямат достъп, но и пречи на ищцата С. да ползва собствения си гараж №2. Допълнително се твърди, че изграденият в подстълбищното пространство килер с площ около 10 кв.м. също се ползва само от ответницата и ищите не могат да ползват общите части. В заключение ищите молят съда да постанови решение, с което да осъди ответницата да преустанови действията си, с които пречи на ищите да ползват собствеността си върху ПИ с идентификатор 56722.661.184., като премахне изградената незаконна постройка в южната част на двора и даде достъп до ползване на имота в неговата цялост; да се осъди ответницата да преустанови действията си, с които пречи на ищите да ползват собствеността си върху общите части на сградата с идентификатор

56722.661.184.1., като премахне изградения килер в подстълбищното пространство между приземния и първия етаж в жилищната сграда; да се осъди ответницата да преустанови действията си, с които пречи на ищцата В. С. да ползва собствеността си върху имот с идентификатор 56722.661.184.1.2., като премахне изградената плътна ограда, преграждаща поземления имот в южната му част, започваща от ъгъла на гараж №2 до сградата с идентификатор 56722.661.184.2.; да се осъди ответницата да преустанови действията си, с които пречи на ищцата В. С. да ползва собствеността си върху имот с идентификатор 56722.661.184.1.4., като премахне изградения покрив на незаконната постройка в южната част на двора, състоящ се от бетонна плоча, дървени и метални плоскости; да се осъди ответницата да преустанови действията си, с които пречи на ищцата В. С. да ползва собствеността си върху имот с идентификатор 56722.661.184.1.2., като премахне струпаните вещи нейна собственост, пред гараж №2. Претендират се разноси. В с.з. проц.представител на ищите моли съда да уважи искове. В писмени бележки, депозирани в дадения от съда срок, проц.представител на ищите анализира показанията на разпитаните свидетели и на двете страни, като сочи, че безспорно се установява нарушаването на правата на ищите да използват пълноценно съсобствения с ответницата имот.

В срока по чл.131 от ГПК ответницата депозира писмен отговор чрез адв.В.В. от ПАК, в който оспорва предявените искове. В отговора се твърди, че за уважаването на искове по чл.109 от ЗС не е достатъчно да се установи, че постройката, оградата, плочата и килера са незаконни, а че действително пречат на собственика да упражнява правото си в пълен обем. Твърди се, че не става ясно за коя постройка на допълващо застрояване става на въпрос, като ако се има в предвид гараж №3, то същият е построен още с построяване на къщата. Оспорва се твърдението за струпване на строителни материали в имота и на плочата, като се посочва, че неприятната миризма може да е резултат на атмосферните условия. По отношение твърденията за неправилно отводняване се посочва, че е изградена водосточна тръба на основната сграда, която може да поеме голям обем вода. Твърди се, че праводателите на страните са си разпределили ползването на дворното място, като праводателите на ищите следвало да ползват северната част, а на ответника – южната част. Ответницата счита, че това разпределение е обвързващо

съсобствениците и техните правоприемници докато трае съсобствеността. Твърди се, че за изграждането на лека прозирна ограда не е нужно разрешение за строеж, а поставената такава не препятства ползването на гаража, тъй като това е въпрос на шофьорски умения. Приложени са писмени доказателства по опис. Претендират се разноски. В с.з. адв.В. моли съда да отхвърли претенциите. В писмени бележки, депозиран в дадения от съда срок, проц.представител на ответницата сочи, че не е установено ответницата да е изградила спорната ограда и подпорна стена, а освен това не е установено те да създават пречки за ползване на имота. Посочва се, че поставеното платно от билборд всъщност спира водата при дъжд да се събира пред гаража на ищите. Прави се възражение за адвокатския хонорар.

В писмени бележки, депозиран от ответницата в последното съдебно заседание, същата посочва, че в ИМ на ищите има множество неточности. Посочва, че е съсобственик на 1/2 ид.ч. от двора и ползав югоизточната част. Твърди се, че ищцата В. С. живее в гр.*** и само нейния брат ползва имота. Посочва, че между опънатия билборд и стената има разстояние 70 см., и няма как там да се събира вода, която да мокри стената. Посочени са неточности в заключението на ВЛ.

В срока за отговор по чл.131 от ГПК, по делото е постъпило и писмено становище лично от ищцата, в което оспорва изложената в ИМ фактическа обстановка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

От представените копия на: 1/нот.акт за продажба на недвижим имот №76, том 6, н.д.№1076/1992 г. на нотариус при ПЛРС; 2/нот.акт за дарение на недвижим имот №13, том 1, рег.№293, дело №13/2019 г. на нотариус ***; 3/нот.акт за дарение на недвижим имот №14, том 1, рег.№294, дело №14/2019 г. на нотариус ***; 4/нот.акт за дарение на недвижим имот №12, том 1, рег. №289, дело №12/2019 г. на нотариус ***, се установява, че ищите се легитимират като собственици на 1/2 ид.ч. от ПИ с идентификатор 56722.661.184., целият с площ от 332 кв.м., като ответницата е собственик на останалата 1/2 ид.ч.

От горепосочените нот.актове се установява и че първият ищец е собственик на ап.№1, гараж №1 с идентификатор 56722.661.184.1.1. и гараж №2 с

идентификатор 56722.661.184.1.2., намиращи се в имота, а вторият ищец е собственик на ап.№6, ет.3, таван №1 и таван №3, както и на 3/4 ид.ч. от сграда с идентификатор 56722.661.184.2. със ЗП от 19 кв.м., на един етаж, намиращи се в имота. Ответницата е собственик на ап.№2, таван №2, гараж №3 с идентификатор 56722.661.184.1.3., както и на 1/4 ид.ч. от сграда с идентификатор 56722.661.184.2. със ЗП от 19 кв.м., на един етаж.

От представената Скица на ПИ №15-1437118-12,12,2022 г. на СГКК-Плевен на ПИ с идентификатор 56722.661.184. по КККР на гр.Плевен, одобрени със заповед №РД-18-71/06,06,2008 г. на ИД на АГКК, се установява, че имотът е с адрес ***, с площ от 332 кв.м., като съсобственици са ищите – 1/2 ид.ч. и ответницата - с 1/2 ид.ч.

От представеното копие от Жалба от ищите до Община Плевен от 12,06,2020 г. се установява, че ищите са сезирали Кмета на Общината за извършване на проверка на изграден без строителна документация строеж в съсобствения им имот. Представен е Констативен акт №6 от 16,07,2020 г., в който е отразено, че сторителството на постройката на допълващо застрояване е извършено без издадено разрешение за строеж, без нот.заверено писмено съгласие от съсобственика и не съответства на предвижданията на подробния устройствен план. На 01,10,2020 г. е издадена и заповед от зам.кмета на Община Плевен за премахване на незаконния строеж.

От изисканата и представена в цялост от Община Плевен преписка по Жалба с вх.№ЖС-94К-2211-1/12,06,2020 г., подадена от К. С. и В. С., се установява, че при проверка на 13,09,2022 г. от Работна група към Община Плевен е констатирано, че заповед №РД-12-375/01,10,2020 г. на Зам.кмета на Община Плевен е приведена в изпълнение, като са премахнати доброволно стоманобетонна плоча, колони и греди, а строителните отпадъци са извозени.

От заключението на ВЛ по изготвената СТЕ се установява, че изградените в имота заграждения и навеси са без строителни книжа, без съгласие на съсобствениците в имота и без разрешение за строеж. ВЛ е посочило, че покритието с мушамы и други подръчни материали са непосредствено до прозореца на спалнята на жилището на първия етаж и при валеж е възможно да се задържа вода, да се мокри фасадата и от нея да се просмуква влага вътре в помещението. ВЛ е установило, че вещите, складиращи в пространството

между триетажната сграда и подпорната стена, както и преграждането с врата, пречат за извършването на каквито и да било маневри пред гараж №2. По отношение навеса и загражденията ВЛ е посочило, че са изпълнени на южната имотна граница. Посочено е, че при огледа е констатирано, че в пространството между триетажната сграда и подпорната стена, на изток от жилищната сграда, пред гараж №3, съществуват остатъци от незаконно изградена стоманобетонена плоча – стоманобетонери греди и колони, които са покрити с дървени дъски и мушамии, като това пространство се затваря с врата, изпълнена от дъски и винкел. Констатирано е и наличието на заграждение с ламарина, термопанели, дървени греди и колони, мушамии други подръчни материали, и в пространството между подпорната стена и едноетажната постройка на допълващо застрояване с идентификатор 56722.661.184.2., като част от тези заграждения са изпълнени като навес с дървена конструкция с площ от 16 кв.м. ВЛ посочва, че процесните навеси /дървен навес и стоманобетонена плоча с колони и греди/ представляват постройки на допълващо застрояване по чл.41 от ЗУТ, които се допускат от гл.архитект на общината с виза за поручване и проектиране по чл.140 и съгласие на съсобственика на имота, както и на съседния имот, с който граничат, като за тях не се изиска разрешение за строеж съгласно чл.147, ал.1, т.1 от ЗУТ, а становище от инженер-конструктор. Посочено е, че същите представляват строежи шеста категория, съгласно чл.137, ал.1, т.6 от ЗУТ. ВЛ е установило, че единият навес е с площ от 16,75 кв.м., а другият – с площ от 16 кв.м. При огледа ВЛ е установило, че описаното в ИМ като „ограда“ всъщност представлява врата от винкел и дъски, която прегражда пространството пред гараж №3. Изрично е посочено, че така изпълнената „врата“ ограничава възможността за маневриране пред гараж №1 и гараж №2. ВЛ посочва също така, че натрупаните вещи върху плочата пречат на отварянето на прозореца на спалнята на първия етаж. Установено е още при извършения от ВЛ оглед, че изградената плоча няма предвидено отводняване, а преграждането под стълбището е премахнато. В с.з., на изрично зададен въпрос от проц.представител на ответницата, ВЛ отговаря, че мушамите, и специално поставената по-долу, опира плътно до фасадата на сградата.

От показанията на св.*** се установява, че през средата на двора има нещо като ограда, която не позволява достъп до задната част на двора, а над нея има обособена постройка от винкел и винил. Според свидетеля в спалнята на

първия етаж има мухъл, а като се отвори прозореца и мирише на лошо. Свидетеля сочи, че тъй като няма възможност в гаража да се вкара автомобил, тъй като има поставени различни вещи, той си държи гумите на автомобила. Свидетелят твърди, че под стълбището е виждал изградено от талашит и винкел килерче, което знае, че се ползва от комшията на ишците. Според свидетеля вратите на гаража не могат да се отворят изцяло поради подпреди на вътрешната ограда боклуци, които пречат.

От показанията на св.Ц. С. се установява, че дворът по средата е преграден с ограда от винкел, дърво, подръчни материали, а над нея има изграден покрив от дъски, билбордове, като заградената част се ползва от комшиите на ишците. Свидетелката сочи, че под стълбището за мазата, в лявата страна, има изграден килер, който също се ползва от съседите. Посочва се, че в детската стая, която е към изградения навес, има мухъл.

От показанията на св.В.Цеков се установява, че е имало устна договорка за разпределяне на ползването на дворното място с родителите на ишците. Посочва, че е изградил оградата по средата, тъй като му били счупени асмите. Свидетелят твърди, че ако го няма навеса от билбордовете, водата ще се събира пред трите гаража и ще се наводнява. Посочва, че изграденият килер под стълбището е премахнат.

От показанията на св.Д.Пачева се установява, че ишците имат изградено барбекю, а ответницата – навесче в двора. Посочва, че при дъжд, ако го няма навеса от билбордове, водата ще се стича пред гаражите.

В обяснения, дадени по реда на чл.176, ал.1 от ГПК, ишцата В. С. сочи, че половината от месеца живее в гр.***, останалата половина – в гр.Плевен. Посочва се, че гаражите не се използват по предназначение, а за други неща.

Съдът не обсъжда останалите събрани доказателства, като неотнормирани към правния спор.

По отношение на приетите и вложени в делото снимки, представени от ответницата в последно съдебно заседание, съдът счита, че доколкото от същите не може да се установи в какъв период са правени, не следва да бъдат обсъждани.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Негаторният иск по чл.109 от ЗС предоставя защита на правото на собственост и ограничените вещни права срещу всяко пряко и/или косвено неоснователно въздействие, което, без да отнема владението, ограничава, смущава и пречи на пълноценното използване на вещта или имота според предназначението му. Такава защита може да бъде упражнена както спрямо всяко трето лице, така и по отношение на лице, което разполага с права по отношение на имота /съсобственик или собственик/. Целта на исковата защита е да се отрече правомерността на въздействието от страна на ответника, като постанови спрямо него със сила на пресъдено нещо правото на ищеца, и бъде осъден ответникът да преустанови нарушението, а в някои случаи – и да възстанови фактическото положение, съществувало преди нарушението.

Съгласно разпоредбата на чл.109 от ЗС, собственикът може да иска прекратяване на всяко неоснователно действие, което му пречи да упражнява правото си на собственост. За уважаване на иска е необходимо да се докаже, че е налице неоснователно действие на ответника, което пречи на собственика да упражнява своето право в пълен обем.

Ако действията на ответника са основателни, няма да е налице хипотезата на чл.109 от ЗС. Същото ще бъде, ако действията са неоснователни, но не създават пречки на собственика. Следователно, за уважаването на този иск във всички случаи е необходимо ищецът да докаже не само че е собственик на имота и че върху този имот ответникът е осъществил неоснователно въздействие /действие или бездействие/, но и че това действие или бездействие на ответника създава за ищеца пречки за използването на собствения му имот по-големи от обикновените /чл.50 от ЗС/. Преценката за това кои въздействия са по-големи от обикновените и поради това са недопустими, е конкретна по всяко дело. Тъй като правото на собственост е абсолютно и неограничено право, което задължава всички трети лица да се въздържат от каквито и да било въздействия върху собствения на ищеца имот, а собственикът не е длъжен да търпи в имота си каквото и да било действие, което се извършва без негово съгласие, самото пряко въздействие върху имота на собственика, без негово съгласие и от лице, което няма право да осъществява такова въздействие, представлява пречка за собственика да упражнява правото си.

Установи се от обсъдените по-горе доказателства /нот.актове/, че между ишците и ответницата е налице съсобственост върху ПИ. Страните са собственици и на отделни обекти, построени в сградата, находяща се в процесния ПИ. В резултат на придобиването на отделните етажи от различни собственици, сградата се е превърнала в етажна собственост, съгласно правилото на чл.37 от ЗС. Ето защо на основание чл.38 от ЗС собствениците на отделните етажи притежават и съответни припадащи се идеални части от общите части от сградата. Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.1 от ЗС, общите части се делят на две групи - общи части по естеството си, към която група спадат тези елементи от сградата, без които е невъзможно нейното съществуване като такава, както и общи части по своето предназначение, към която група се включват тези обекти, без които тя може да съществува, но които са предназначени да служат за общо ползване на всички собственици на самостоятелни обекти в нея. Стълбището в етажна собственост е обща част по естеството си и не може да промени това свое предназначение дори по общо съгласие на съсобствениците.

Доколкото по делото не са събрани доказателства съсобствениците на процесния ПИ да са разпределили ползването му помежду си по реда на чл.32, ал.2 от ЗС, то всеки от съсобствениците следва да има свободен достъп както до незастроеното пространство от имота, така и до общите части на сградата – етажна собственост.

По иска с правно основание чл.109 от ЗС осъждане на ответницата да преустанови всички действия, с които пречи на ишците да ползват собствеността си върху ПИ с идентификатор 56722.661.184., като премахне изградената незаконна постройка в южната част на двора и даде достъп до ползване на имота в неговата цялост

Установи се от показанията на всички разпитани свидетели /*част от които доведени от ответницата*/ и от заключението на ВЛ, че в южната част на двора има изградена постройка - в пространството между триетажната сграда и подпорната стена, на изток от жилищната сграда, пред гараж №3. ВЛ е посочило, че върху остатъците от незаконно изградена стоманобетонова плоча има стоманобетонowi греди и колони, които са покрити с дървени дъски и мушамы, като това пространство се затваря с врата, изпълнена от дъски и винкел. ВЛ е констатирало и наличието на заграждение с ламарина,

термопанели, дървени греди и колони, мушами други подръчни материали, и в пространството между подпорната стена и едноетажната постройка на допълващо застрояване с идентификатор 56722.661.184.2., като част от тези заграждения са изпълнени като навес с дървена конструкция. Доколкото тези постройки/навеси представляват постройки на допълващо застрояване по чл.41 от ЗУТ, те се допускат от гл.архитект на общината с виза за проучване и проектиране по чл.140 и съгласие на съсобственика на имота, както и на съседния имот, с който граничат. С оглед установеното несъгласие на останалите съсобственици за разполагането на тези постройки/навеси, то този предявен иск с правно основание чл.109 от ЗС се явява основателен и доказан, и следва да бъде уважен, като бъде задължена ответницата да преустанови всички действия, с които пречи на ищците да ползват собствеността си върху ПИ с идентификатор 56722.661.184., като премахне изградената незаконна постройка в южната част на двора и даде достъп до ползване на имота в неговата цялост.

По иска с правно основание чл.109 от ЗС осъждане на ответницата да преустанови действията си, с които пречи на ищците да ползват собствеността си върху общите части на сградата с идентификатор 56722.661.184.1., като премахне изградения килер в подстълбищното пространство между приземния и първия етаж в жилищната сграда

Както бе посочено и по-горе, стълбището, респективно подстълбищното пространство в етажна собственост е обща част по естеството си и не може да промени това свое предназначение дори по общо съгласие на съсобствениците, като всеки от съсобствениците следва да има свободен достъп до общите части на сградата – етажна собственост. От показанията на разпитаните свидетели се установява, че в лявата страна на подстълбищното пространство е имало изграден килер, който се е ползвал само от ответницата. Св.Цеков – съпруг на ответницата, сочи, че килерът е премахнат */след завеждане на делото, тъй като в с.з. от 14,06,2023 г. свидетелят заявява, че го е премахнал преди около две седмици/*; това обстоятелство е констатирано и от вещото лице, което при огледа не е установило преграждане, тоест т.нар.килер, да съществува. Ето защо, искът за премахването му следва да бъде отхвърлен, като при разпределяне на отговорността за разноските следва да бъде съобразено, че това премахване се е случило в хода на процеса.

По иска с правно основание чл.109 от ЗС осъждане на ответницата да преустанови действията си, с които пречи на ищцата В. С. да ползва собствеността си върху имот с идентификатор 56722.661.184.1.2., като премахне изградената плътна ограда, преграждаща поземления имот в южната му част, започваща от ъгъла на гараж №2 до сградата с идентификатор 56722.661.184.2. и по иска с правно основание чл.109 от ЗС осъждане на ответницата да преустанови действията си, с които пречи на ищцата В. С. да ползва собствеността си върху имот с идентификатор 56722.661.184.1.2., като премахне струпаните вещи нейна собственост, пред гараж №2

От показанията на св.Йорданов се установява, че вратите на гаража не могат да се отворят изцяло поради подпреди на вътрешната ограда боклуци, които пречат. ВЛ също е установило в заключението си, че вещите, складиран в пространството между триетажната сграда и подпорната стена, както и преграждането с врата, пречат за извършването на каквито и да било маневри пред гараж №2. С оглед изложеното съдът приема, че ищцата С. не може да използва гаража си, тъй като изпълнената „врата“ и наредени вещи ограничават възможността за маневриране пред гараж №1 и гараж №2. Според съда не са налице никакви правни основания за налагане на ограничения и затруднения в упражняването в пълен обем правото на собственост на ищцата С. от ответницата да използва гаража си /гараж №2/, а изградената плътна ограда, преграждаща поземления имот в южната му част, и струпаните вещи на практика са преустановили възможността на ищцата С. да ползва имота си по предназначение. С оглед изложеното, съдът счита, че претенциите на ищцата С. за осъждане на ответницата да премахне изградената плътна ограда, преграждаща поземления имот в южната му част, започваща от ъгъла на гараж №2 до сградата с идентификатор 56722.661.184.2., и премахне струпаните вещи нейна собственост, пред гараж №2, се явяват основателни и като такива следва да бъдат уважени.

По иска с правно основание чл.109 от ЗС осъждане на ответницата да преустанови действията си, с които пречи на ищцата В. С. да ползва собствеността си върху имот с идентификатор 56722.661.184.1.4., като премахне изградения покрив на незаконната постройка в южната част на двора, състоящ се от бетонна плоча, дървени и метални плоскости

От показанията на св.Йорданов и св.С. се установява, че в детската спалня в жилището на първия етаж, собственост на ищцата С., но обитавано от ищеца С., под прозореца има мухъл. От заключението на ВЛ се установява, че покритието с мушам и други подръчни материали на т.нар. навес в южната част на двора, са непосредствено до прозореца на спалнята на жилището на първия етаж и при валеж е възможно да се задържа вода, да се мокри фасадата и от нея да се просмуква влага вътре в помещението. В с.з. ВЛ изрично посочва, че мушамите, и специално долната, опира плътно до фасадата на сградата. Съгласно константната съдебна практика, въздействието върху имота на собственик, без негово съгласие и от лице, което няма право да осъществява такова въздействие, представлява пречка за собственика да упражнява правото си. Такова въздействие е налице например, когато действията/бездействията на ответника са в нарушение на строителни или санитарно-хигиенни правила и норми, които са установени с оглед осигуряване на възможност за пълноценно ползване на съседните имоти по предназначение или за запазване на живота и здравето на живеещите в него. Установи се, че изградения с подръчни материали покрив върху незаконно изградената постройка в южната част на двора, при валежи задържа вода, която се просмуква и може да доведе до появата на мухъл в жилищното помещение, което граничи с него. При всучки случаи наличието на мухъл в жилищно помещение, при това използвано за спалня, е в нарушение на санитарно-хигиенните правила и е предпоставка за развитието на заболявания, съответно - пречи на собственика да упражнява пълноценно правото си на собственост. Ето защо съдът приема, че претенцията на ищцата С. за осъждане на ответницата да премахне изградения покрив на незаконната постройка в южната част на двора, състоящ се от бетонна плоча, дървени и метални плоскости е основателна и следва да бъде уважена.

По отношение на разноските

Съобразявайки горните изводи за основателност на предявените иски, както и обстоятелството, че килерът, изграден в подстълбищното пространство е премахнат в хода на делото, което води до неоснователност на претенцията за премахването му, съдът счита, че ответницата следва да репарира всички сторени от ищите разноски. Следва да бъде изрично отбелязано, че са неоснователни възраженията на проц.представител на ответницата във връзка

със заплащането на адв.хonorар от ищите, тъй като в договорите за правна защита и съдействие, намиращи се на л.34 и л.35 от делото, изрично е отразено, че договорения адвокатски хonorар Е ЗАПЛАТЕН в брой. С оглед обстоятелството, че разноските за ДТ, депозит за ВЛ и депозит за свидетел са заплатени от ищеца С., същите следва да бъдат присъдени именно на него.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.109 от ЗС С. Ц. Ц., ЕГН *****, от ***, да преустанови всички действия, с които пречи на ищите В. С. С., ЕГН *****, от ***, и К. С. С., ЕГН *****, от ***, да ползват собствеността си върху ПИ с идентификатор 56722.661.184., като премахне изградената незаконна постройка в южната част на двора и даде достъп до ползване на имота в неговата цялост.

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. С. С., ЕГН *****, от ***, и К. С. С., ЕГН *****, от ***, иск с правно основание чл.109 от ЗС за осъждане на С. Ц. Ц., ЕГН *****, от ***, да преустанови всички действия, с които пречи на ищите да ползват собствеността си върху общите части на сградата с идентификатор 56722.661.184.1., като премахне изградения килер в подстълбищното пространство между приземния и първия етаж в жилищната сграда, КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН – погасен чрез изпълнение в хода на процеса.

ОСЪЖДА на основание чл.109 от ЗС С. Ц. Ц., ЕГН *****, от ***, да преустанови всички действия, с които пречи на ищцата В. С. да ползва собствеността си върху имот с идентификатор 56722.661.184.1.2., като премахне изградената плътна ограда, преграждаща поземления имот в южната му част, започваща от ъгъла на гараж №2 до сградата с идентификатор 56722.661.184.2.

ОСЪЖДА на основание чл.109 от ЗС С. Ц. Ц., ЕГН *****, от ***, да преустанови действията си, с които пречи на ищцата В. С. да ползва собствеността си върху имот с идентификатор 56722.661.184.1.2., като премахне струпаните вещи нейна собственост, пред гараж №2.

ОСЪЖДА на основание чл.109 от ЗС С. Ц. Ц., ЕГН *****, от ***, да

преустанови действията си, с които пречи на ищцата В. С. да ползва собствеността си върху имот с идентификатор 56722.661.184.1.4., като премахне изградения покрив на незаконната постройка в южната част на двора, състоящ се от бетонна плоча, дървени и метални плоскости.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК С. Ц. Ц., ЕГН *****, от ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на В. С. С., ЕГН *****, от ***, сторените деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 1500,00 лева.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК С. Ц. Ц., ЕГН *****, от ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на К. С. С., ЕГН *****, от ***, сторените деловодни разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 1500,00 лева, 150,00 лева депозит за вещо лице, 21,00 лева депозит за свидетел и 51,00 лева за държавна такса.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____